

שְׁפֵדר הַלְמֹוד לְלוֹם י"ב מְנַחָּם אָב:

שְׁפֵדר לְקֹצֶטֶץ פָּזָהָרִיךְ חַיְשָׁנִים:

וְזֹהַגְךָ 'לְכֹו חַזְוִי'. 'לְכֹו דִּיקָא', הַינְוּ בְּחִינַת הַרְגָּלִין, שֶׁהָם כָּלִי הַתְּלִיכָה, גַם הֵם יְחִזּוּ 'מְפֻעָלוֹת הֵי' אֲשֶׁר שֶׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ. הַינְוּ פְּעָלוֹת הֵי אֲשֶׁר שֶׁם בָּאָרֶץ הַזֶּוּ, דַהִינְוּ בָּזָה הַעוֹלָם הַשְּׁפָלָה, שְׁעַלְיִידִי מְפֻעָלוֹת הֵי שֶׁבָּאָרֶץ הַזָּאת הַשְּׁפָלָה, יְכוֹלֵין לְדֹעַת וְלְהַשִּׁיג הַתְּכִלִית. וְזֹהַגְךָ 'אֲשֶׁר שֶׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ', הַינְוּ שְׁהַתְּכִלִית שַׁהְזָא בְּחִינַת שְׁמוֹת - רְאֵשֵׁי-תְבוֹתָה: תְּכִלִית מְעֵשָׂה שְׁמִים בָּאָרֶץ, בְּבְחִינַת (בְּרָאשִׁית ב): "גַּפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", וּבָמוֹ שְׁאָמַרְזָה רְבּוֹתִינוּ, זְכּוּגָם לְבָרְכָה (בְּרָכוֹת ז): 'אַל תִּקְרָא שְׁמוֹת, אֶלָּא שְׁמוֹת', דַהִינְוּ עַוְלָם הַגְּשָׁמוֹת שַׁהְזָא הַתְּכִלִית הוּא מְלֻבָשׁ וְגַאֲחוֹ בָּאָרֶץ הַשְּׁפָלָה הַזֶּוּ, שְׁעַלְיִידִי עַוְלָם הַזֶּה הַשְּׁפָלָה, דִיקָא עַל יָדוֹ מִכְרְחִין לְהַשִּׁיג הַתְּכִלִית בְּגַ"ל. וּבְאַמְתָה הוּא חַדּוֹשׁ גְּפַלָא וְנוֹרָא מַאֲדָ, שְׁהַשְּׁגַת הַתְּכִלִית, שַׁהְזָא דָבָר גָּבוֹתָה בָּזָה לְהַשִּׁיג אָתוֹ יִתְבְּרָךְ, הוּא תָלוּי דִיקָא בְבָרִיות עַוְלָם הַשְּׁפָלָה, וּכְלָל הַגְּשָׁמוֹת מִכְרְחִין לְעַבְרָה בָּזָה הַעוֹלָם כִּדי לְהַשִּׁיג הַתְּכִלִית. כִּי 'אֵין מִשְׁיחָ בָּזָ דָוד בָּא, עַד שִׁיבְלוּ כָּל הַגְּשָׁמוֹת שְׁבִגּוֹף' (יְמֹות סְבָ). כִּי כָּלָם מִכְרְחִין לְבֹוא לְזָה הַעוֹלָם הַשְּׁפָלָה, כִּדי לְהַשִּׁיג הַתְּכִלִית עַל-יָדוֹ בְּגַ"ל. **גַּמְצָא** שְׁפָלָם הֵם בְּחִינַת גִּצְרָךְ לְבָרִיות, שֶׁהָם גִּצְרָבִים לְבָרִיות הַעוֹלָם, לְהַשִּׁיג הַתְּכִלִית עַל-יָדָם בְּגַ"ל:

וְרַאֲנוּ לְנוּ לֹמֶר זוֹאת בְבִיאָה, בְּדָמָעוֹת שְׁלִישָׁ, לְבָבָות וְלְהַתְּגַעֲגָעָה, לְבָקֵשׁ וְלְהַתְּחִגּוֹן לְפָנֵיו יִתְבְּרָךְ, מַתִּי גַּזְבָּה לְזָה, שְׁיִחְיָה לְנוּ זָה הַדֹּעַת, שְׁגַוְבָּל לְדֹעַת וְלְהַכִּיר הַבּוֹרָא יִתְבְּרָךְ מְכָל דָבָר שֶׁל זָה הַעוֹלָם בְּפִרְטִי פִּרְטִיוֹת בְּגַ"ל, עַד

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ל'תֶלֶף מִזְהָרֶן תַּצְצֵל אֲשֶׁר לְצַעַם פְּקוֹד שְׂדֵךְ אֲחֵר מִסְפְּרֵי רַבְבָּא אַחֲרֵי תְּקֹוֹן לְכָלְלָא

ה**תכלית** בג"ל. וכפי המדרגה פחותה שלנו עתה, ובלנו אין פגינו יפות כלל (עין מדרש תהילים מזמור קמג) אנו צריכין שירחים עליינו השם יתברך, לתן לנו מנהיג רוזעה נאמן, שיוכל להאר בנו ידיעה הג"ל, כדי שיגוכל לעבדו יתברך ברاوي ולבוא אל התכליות בג"ל:

השְׁשָׁת ימים הם ההתחלת, שבחם גברא הכל, ושבת הוא
הסוף והתכלית וכו'. ובודאי יש חלוק בין הריות,
כפי בודאי יש חלוק בין מה שגברא קדם ובין מה שגברא בששי,
שהוא סמוך יותר לשבת. ואיתה בספרים, "כפי שששת ימים עשה
ה' את השמים ואת הארץ" (שמות ל"א), שגם השששת ימים בעצמן
גבראו, והם בסוד עגלה אל ההקדה פגימית, שהיא שבת (זהר ויקהל
רד), אך אפ-על-פייכן יש חלוקים:

מַה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זִכְרוֹנָם לְבָרְכָה: 'גּוֹחַ לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא גְּבָרָ
יוֹתֶר מְשֻׁגְּבָרָא' (ערובין יג), וכן מה שפטתוג'ב (קהילת ד): "זֶטוּב
מְשֻׁנִּיהם אֲתָא אֲשֶׁר עַדּוֹ לֹא הָיָה" – הַדָּבָר תִּמְוֹתָה: וְאַמְּכִינָן עַל מַה
גְּבָרָא. וּבוֹדָאי אֵין הַדָּבָרים נְאָמְרִין כִּי-אָמָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁכַפִּי
צְרוֹת עַוְלָם הַזֶּה וְהַיּוֹרֶן, שְׁפֹטְבָלֵין בְּגִיאָדָם בְּזֶה הַעֲוָלָם כֶּל אַחֲד
וְאַחֲד, בּוֹדָאי הָיָה טֹב יוֹתֶר אָמָם לֹא הָיָה גְּבָרָא כָּלְלָה. אָבָל בְּעוֹלָם
הַבָּא בּוֹדָאי טֹב יוֹתֶר מַה שְׁגָבָרָא, כִּי עַל-יִדִּי-זֶה דִּיקָא בְּאֵין אֶל
הַתְּכִלִּת בָּגְ"ל. וְגַם אָפְלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה – יִפְהָ שְׁעָה אַחַת בַּת-שׁוֹבָה
וּמַעֲשִׂים טֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכֶּל חַיִּים הַעֲוָלָם הַבָּא' (אבות פרק ד):

גִּיסָּן - ראש השנה למלכים (ראש השנה ב), ואז ממגין כל המלכים למללה, ובודאי נותגין מתנות לכל אחד ואחד שמליכין אותו. והשם יתברך יתן לנו גמ' בן מלך ומג'יג, רוזעה גאמן, שיוכל להאר בנו וכו' בג"ל. "זאנחנו הם העם אשר ברגליך - ההולכים אחר עצתך" (שמות י"א ופרש"י שם), שמתנהגים

אחר המגהייג. ומיה יתנו והיה לנו מנהיג כמו משה רבינו, עליו השלום, וכו' בג"ל (כל זה שיד לסימן ל"ט):

גָּזָרָה מ-

מֵי שִׂוְדָע מִאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שְׁטָעָם בְּאֶמֶת טָעָם אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, הוּא יִכּוֹל לְהַכִּיר בַּאֲחֶר, אָם הַיְה אֶצְלָ צְדִיק עַל רַאשֵּׁה הַשְׁגָּנָה אָם לֹא, וְאָם אָזְהוּ הַצְדִיק הוּא גָדוֹל בְּמַעַלָּה אוֹ קָטָן, וְאָם הוּא צְדִיק אֶמְתִי אָם לֹא, אוֹ אָם הוּא בְּעַצְמוֹ צְדִיק.

כִּי טָעָם אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל יִכּוֹלֵין לְצִיר לְפָנֵי מֵי שִׂוְדָע טָעָם שְׁכָל. כִּי רק מֵי שַׁהוּא אִיש בּוֹר, אֵי אָפָשָׁר לוֹ לִדְעַזְעָת, אָבֶל מֵי שִׂוְדָע מִשְׁכָל, בְּגַזּוֹן לְזָמְדִים שְׁמַרְגִּישִׁים מַעַט טָעָם הַשְּׁכָל בְּפֶשֶׁט וְקַשְׁיא בְּדַרְךָ הַלּוֹמְדִים, אוֹ חִכְמִים בְּחִכְמֹות אַחֲרוֹת, שְׁמַרְגִּישִׁים טָעָם שְׁכָל, יִכּוֹלֵין לְהַבִּין טָעָם אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, כִּי 'אֹיְרָא דָאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל מַחְכִים' (בָּבָא-בְּתָרָא קְנָה, וּבָזָה רַבִּנָּה דָף רַמָּה, וּבָתָקוּן כְּבָ). וּטָעָם הַחִכְמָה וְהַשְּׁכָל בְּבוֹדָאי יִקְרָר מַעַלָּת קָדְשָׁת אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל הוּא רק עַל-יְדֵי הַשְּׁגַחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ. וּמִחְמָת שַׁהְשָׁם יִתְבָּרֶךְ מִסְתָּכֵל בְּאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, בְּמוֹ שְׁבָתוֹב (דִּבְרִים י"א): "תְּמִיד עִינֵּי הָאֱלֹקִיךְ בְּהָמִרְשִׁית הַשְׁגָּנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁגָּנָה", על-יְדֵי-זֶה אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשָׁת וְאֹיְרָה מַחְכִים, כִּי עִינִים עַל-שֵׁם הַחִכְמָה, כִּי הַתְּפִתְחָות הַחִכְמָה נִקְרָא בְּחִינַת עִינִים, בְּמוֹ שְׁבָתוֹב (בְּרִאשִׁית ג): "וַתִּפְקַדְתָּה עִינֵּי שְׁנֵי הַמִּלְחָמָה", וּפְרִשְׁתָּרְשָׁי: "עַל-שֵׁם הַחִכְמָה נִאָמֵר". וּמִחְמָת שְׁעִינֵּי הָאֱלֹקִיךְ בְּאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שְׁמִסְתָּכֵל בְּהָתְמִיד, על-יְדֵי-זֶה 'אֹיְרָא דָאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל מַחְכִים'.

אֲזֶה מִהִכְן גַּמְשָׁד וְגַתְעוֹרֶר זוֹאת אֶצְל הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, דְהִינּוּ בְּחִינַת עִינִים לְהַשְׁגִיחַ בְּגַל, זֶה גַּעַשָּׁה עַל-יְדֵי גַּשְׁמֹות

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְגַלְעֵד פִּזְחָרֶת זַצְמָל "אֱלֹהִים מְקוֹם שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבְבָּשׁוּ אֶחָד תְּקֹזֵז לְפָלֵל" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות → 30

ישראל, שְׁהַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ מִתְפָּאָר בְּהַם, בְּבְחִינָת (ישעיה מ"ט): "ישראל אָשֵר בָּה אַתְפָּאָר". ועל-ידי הַהַתְפָּאָרוֹת נִעְשֵׂין בְּחִינָת תְּפָלוֹין, שְׁגִּרְאִין פִּיאָר (סֻכָּה כה), וְהַתְפָלוֹין הֵם בְּחִינָת מְחִין, וְגַבְגָּסִין לְפָגִים וּבּוֹקָעִין בָּעִינִים, וּמֹזֶה נִعְשָׂה הַשְּׁגַּחַת הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ בְּבִיכּוֹל, שְׁעַל-יְדֵיֶיהָ נִعְשָׂה קָדְשָׁת אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, בְּחִינָת אֹיְרָא דָאָרֶץ. ישראל מְחַכִּים בְּגַ"ל. וְעַל-שֵׁם זה נִקְרָא אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, שְׁמַקְבָּלָת קָדְשָׁתָה, מִבְּחִינָת: "ישראל אָשֵר בָּה אַתְפָּאָר", בְּגַ"ל.

אָה בְּוֹדָאי לֹא בְּלִיל הַעֲתִים שְׁוֹת בְּהַתְקִרְבּוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ, כי לְפָעָמִים, חֵם וּשְׁלֹום, יש שְׁגִּתְרִיחַק אָחָד מְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ (עַזְוֹן זָהָר בְּשַׁלֵּחַ אַבָּ). וְאַזְיִ אַדְרָבָא, הַשְּׁבִינָה צֹעָקָת: 'קָלְגִי מְרָאָשִׁי, קָלְגִי מִזְרָעִי' (סְגַהְדָּרִין מו). הִינְנוּ שְׁצָעָקָתָה, שְׁגִּתְקָלְקָל וְגַגְגָם בְּחִינָת הַהַתְפָּאָרוֹת שְׁאַיְנוּ יִכְלֶל לְהַתְפָּאָר בְּהַם, וְגַגְגָם בְּחִינָת הַתְפָלוֹין, שְׁגַעַשְׁיָן מִן הַהַתְפָּאָרוֹת בְּגַ"ל. זוֹה: 'קָלְגִי מְרָאָשִׁי, קָלְגִי מִזְרָעִי', 'מְרָאָשִׁי' 'מִזְרָעִי' דִּיקָא, בְּחִינָת תְּפָלוֹין (שְׁמַגִּיחֵין עַל הָרָאשׁ וְעַל הַזְּרוּעַ) וּבְגַ"ל. רק כְּשַׁאֲחָד מִיִּשְׂרָאֵל גַּתְקִרְבָּה לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ, וְגַתְזָסָף עוֹד יִשְׂרָאֵל שְׁרוֹצָה לְעַבְדוֹ יַתְבִּרְךְ, וְכָל מָה שְׁגַתְזָסְפִין יוֹתֵר רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל שְׁרוֹצִים לְעַבְדוֹ וְלַהַתְקִרְבָּה אֶלְיוֹ, אַזְיִ גַּתְגַּדְלָה וְגַתְזָסָף יוֹתֵר הַתְפָּאָרוֹתָה יַתְבִּרְךְ, שְׁהָוָא יַתְבִּרְךְ מִתְפָּאָר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְקִרְבִּים אֶלְיוֹ. ועל-ידי זה הַהַתְפָּאָרוֹת נִעְשֵׂין תְּפָלוֹין מְחִין, וּמֹזֶה נִعְשָׂה קָדְשָׁת אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, בְּחִינָת אֹיְרָא דָאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל מְחַכִּים' עַל-יְדֵי עִינֵּי הַשְּׁגַּחַתָּה בְּגַ"ל:

קָדְשָׁר קָדְשָׁאָר קָדְשָׁאָר קָדְשָׁאָר קָדְשָׁאָר

בְּמָה שָׁאָמְרוּ רְבָוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה נֹזֶח לְאָדָם שְׁלָא גַּבְרָא יוֹתֵר מִשְׁגַּבָּרָא אֵין הַדְּבָרִים גָּאָמְרִים רק בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁכָפִי הַצְּרוֹת וְהַיְסּוּרִים שְׁסּוּבָל בְּלָא אָחָד בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּוֹדָאי הַיְהָ טֻב

סָדֶר חַלְמוֹד לִיּוֹם יְבָמָה אֲבָבָה
לְתַלְפָגָה

יוֹתֶר אֵם לֹא הָיָה גְּבָרָא כָּלָל. אָבָל בְּעוֹלָם הַבָּא בְּזַדְאי טוֹב יוֹתֶר
מֵה שְׁגָבָרָא כִּי עַל-יִדְיִזָּה דִיקָא בְּאַים אֶל הַתְּכִלִּית כְּגַ"ל:

מ

אֵם שִׁיּוֹדָע מִאָרְצֵי יִשְׂרָאֵל שְׁטַעַם בְּאַמֶּת טַעַם אָרְצֵי יִשְׂרָאֵל. הַזָּא
יִכּוֹל לְהַכִּיר בְּאַחֲרָה אֵם הָיָה אֶצְלָ צְדִיק עַל רָאשֵׁ הַשְּׁנָה אֵם לֹא.
כִּי מֵי שְׁזֹבָה לְהִזְוֹת אֶצְלָ צְדִיק אֶמְתַי עַל רָאשֵׁ הַשְּׁנָה אֵז בְּכָל
מֶקֶם שְׁהָאִישׁ הַזָּה מִסְתְּבֵל נָעָשָׂה אַזְוֵר בְּבִחִינָת אַוִירָא
דְּאָרְצֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן מֵי שִׁיּוֹדָע מִטַּעַם אָרְצֵי יִשְׂרָאֵל בֶּל אֶחָד לְפִי
עַרְכָו הַזָּא מִחְיָב לְהַרְגִּישׁ טַעַם אָרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְזּוּגָע וּמִתּוּעָד יְחִיד
עַם זֶה הָאִישׁ שְׁהָיָה אֶצְלָ צְדִיק אֶמְתַי עַל רָאשֵׁ הַשְּׁנָה. כִּי עַל יָדוֹ
נָעָשָׂה הָאַזְוֵר בְּבִחִינָת אָרְצֵי יִשְׂרָאֵל כְּגַ"ל:

סְקָרָר אַפְּנִי מִפְּאַחֲרֵךְ"א קְהַלְתָּא:

עַב בַּיּוֹם רְאשׁוֹן אַחֲר פֶּסַח הָיִיתִ לְהֹזֶט מֵאַד לְשָׁכָר סְפִינָה, אָבָל
הָיָה מִן הַגְּמַנְעָה כִּי הָיָה אָז הַחֲגָאות שְׁלַהְתָּם שְׁלַשָּׁה יָמִים רְצֻופִים:
עַג בַּיּוֹם רְבִיעִי פֶּרֶשֶׁת שְׁמִינִי אַחַד-עָשָׂר לְסִפְרִירָה גְּבָנָנוּ לְבֵית
רְ"א הַסְּפָרוֹר, וְהַלְךָ עַמְנוֹ לְשִׁעְרֵי הָעִיר (שְׁקוּרִין פְּרִיגְיוֹאוֹרְגִּיאָה) וְתַכְפִּי
וּמִיד שְׁכָרָנוּ סְפִינָה בְּסֵד מֵאָה רְוָבֵל בְּעֵד שְׁנִינוּ וְלַבֵּי הָיָה מִסְפָּק
בְּתִחְלָה אֵיךְ אָתָנוּ סֵד בְּזֹהָה, כִּי לֹא גַּשְׁאָר בְּיָדֵי עַל שְׁאָרִי עֲקָרִי
הַהְזָצָאות מִשְׁם וְלַהֲלוֹ אֲפָלוֹ סֵד בְּזֹהָה וְזֹה יָדוּע שְׁמַסְטְּמַבּוֹל לְאָרְצֵ
יִשְׂרָאֵל הַדָּרֶךְ רְחֹוק מַהֲדָרֶךְ שִׁישׁ מִאַדְעָם לְסִטְמַבּוֹל אֵז אָף עַל פִּי
כֵּן הַשְּׁלַבְתִּי יְהִבֵּי עַל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וְשְׁכָרְתִּי הַסְּפִינָה תְּהִלָּה לֹא
בְּסֵד הַגַּ"ל, וְלֹהֵה הַיְשׁוּעָה:

עַד בְּהִזְוֹתִי בְּאַדְעָם, רְצִיתִי לְרָאֹות פְּנִים עַם הָאָנְשִׁים הַגְּרִים
הַיּוֹשְׁבִים שֶׁם שְׁבָאוּ לְשֶׁם כִּי לְגַסְע לְאָרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַל-תָּהָ

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְגַלְפֵל כִּי אַפְרֵר פָּזָה רַצְעַת זָצְעַל "אַנְךָ אַנְךָ מִקְוָה שְׂדֵךְ אַחֲרָךְ רַבְעָךְ עַזְחָא תַּקְוָא לְפָלָא" →
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוּצָאת "נִצְחָתִי וְאַנְצָחָת" שְׁעִי יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות → 30

בָּיִדְיִי כִּי קָצַת מֵהֶם נָסָעוּ בְּתִחְלַת הַחֲרָף לְאַיִזָּה עִיר קַטְנָה הַסְמָוֶכָּה
לְאַדְעָם כִּי כִּמָּה אֲנָשִׁים עִם נְשׁוֹתֵיהֶם וַיּוֹצְאִי חַלְצֵיהֶם בָּאוּ בְּקִיעַ
תִּקְפָּא הַעֲבָר לְאַדְעָם, אֲבָל מִחְמָת שְׁמוּעָות רַעַשׁ הַמְּלָחָמָה שֶׁל
הַגְּרָעִקִין גַּתְעַכְבּוּ בְּלָם בְּאַדְעָם, וַקָּצַת מֵהֶם נָסָעוּ לְעִיר הַגְּזָבָר
לְעַיל בְּדִי לְהִזְוֹת שֶׁם כָּל יְמֵי הַחֲרָף, מִחְמָת גָּדֵל הַהוֹצָאָה
שֶׁבְּאַדְעָם, כִּי יִשְׁבַּת כְּרָבִים קָשָׁה עַלְיָהֶם וַקָּצַת מֵהֶם נִשְׁאָרוּ
בְּאַדְעָם וְאַשָּׁה אַחֲת הַיִּתְהָבֵשׂ בְּבֵית רַבִּי הַעֲגִינָה שֶׁהִיא אַכְסָגִיא שְׁלִי,
אֲבָל לֹא דִבְרָתִי עַמְּה בְּלָל מִהְגָּסִיעָה שֶׁל אֶרְץ יִשְׂרָאֵל בִּי מָה יוֹעֵל
לִי אָם תְּפֻעָה עַמְּדִי, וּבְפִרְטָה שְׁחַבְגָּתִי שֶׁגֶם הִיא אַיִלָה מְרַצָּה לְגַסְעָ
תִּכְבָּפָה וַיְשָׁאָר אֲנָשִׁים שְׁרוֹצִים לְפָעָל לְאֶרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא רְאִיתִים לְפָנִי,
כִּי בְּאַדְעָם לֹא הַתְּפִלְלָתִי בְּבֵית הַמְּדָרָשָׁה, עַל כֵּן לֹא רְאִיתִי אָזָתָם
רַק אִישׁ אֶחָד הוּא רַבִּי אַהֲרֹן יְהוּדָא הַגְּלִיל:

עַה וְהַגָּה בָּאַיִזָּה יוֹם הַקְּרָה הַי' לִפְנֵי אַיִזָּה אִישׁ עַנִּי אֶחָד, רְאִיתִיו
עֹזֶם בְּבֵית רַבִּי צְבִי שְׁהִיִּתִי יוֹשֵׁב שֶׁם כָּל הַיּוֹם בְּאַדְעָם, כִּי שֶׁם
הַזָּמִין לִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחַסְדוֹ מִקּוֹם מִנוֹזָחָה חֲדָר מִיחָד וְהִיִּתִי
אָוָבֵל וְלֹא אָצֵל רַבִּי הַעֲגִינָה, אֲבָל כָּל הַיּוֹם כָּלּוֹ יִשְׁבְּתִי בְּבֵית רַק
בְּחֲדָר הַגְּזָבָר לְעַיל וְזֹה הַזְּעִיל לִי מִאֵד מִאֵד לְגַסְיָת אֶרְץ יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא זֹאת לֹא הִיִּתִי יִכְלֶל לְהַתְּמָהָמָה בְּאַדְעָם כָּל כֵּה, וְמַיִן יוֹדֵעַ
אִם הִיִּתִי נָסָעַ לְאֶרְץ יִשְׂרָאֵל:

סְפָרָה כְּלָקָאָטָא שְׁעַזְוָתָה הַשְׁעַזְוָתָה:

לו אֵין הַדִּין גַּמְתָּק וְאֵין הַעוֹלָם מַתְקִים אֶלָּא עַל הַבָּל פָּה שֶׁל
תִּינּוּקּוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עַל-כֵן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְבַקֵּשׁ וְלִחְפֵשׁ מִאֵד
אַחֲרָ מִלְּפָד בְּשֵׁר וְהַגּוֹן וַיְרָא שָׁמְמִים, וְלִבְקֵשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִאֵד
עַל זֹה, בְּדִי שֶׁלֹּא יִקְלַל הַמִּלְפָד אֶת הַבָּל פָּה הַקְדּוֹשָׁ שֶׁל
הַתִּינּוּקּוֹת (שם לו).

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

זו עליידי התורה שלומדין בצר לאדם בעניות ובדוחות, עלידי זה גמישׁ עליו חוט של חסד, ומגרשׁ כל בעלי הדין וכל סטרא דמסאבא, ועלידי זה מתקן הדבר ומעלהו לשראה, עד שזוכה לפרשׁ שיחתו הייטב לפנוי השם יתברך לדבר בחמיות שבלב דברי אמת שבלב וכו' (עיין דברו אותן ז, ובואהאות ב. ליקומ' מלח).

כח עליידי חדוד השכל בתורה נתחדדו המהין, וגთופת בו הברה להפיר בגדרת הבורא יתברך. ואיזי מתבישׁ ביותר על חטאינו שזה עקר התשובה, וזוכה לאור התפלין שהם בחינת קירון אור הפנים בחינת עז חיים (שם).

לט עליידי פגם האמנגה בא בטול תורה, ועל ידי זה בא גלות וטלטל ונסיעות לדרכיהם (שם מ).

magem b'almud haTorah zrikivin b'chינת הספקות. Bi l'fumim mavelbel at haAdam ma sherotza l'lamd yoter mudi, bi ro'ah shiyyush harbeh l'lamd irozcha l'lamd kol haTorah ul regel achat, v'machmat zoha matbelbel mad. Olfumim matbetal leiliidi zoa v'aino lo mad kol. Ulicon zrikid shagam batora yihya lo b'chinta hasefekot bi la aliyah hamla'acha legmor וכו' kemo she'amro chavanim zo'el (שם נד).

מה עליידי חדושי תורה גבראים שמים וארץ חדשים, ועלידי זה באים כל ההשפחות וכל הברכות לעוזם. אך יש חדושי תורה שבאים עלידי המדפה שהוא שורה ביותר על השונה ההלכות, ועליבן החדושים אלו הם חדשניים נאים ומת侃לים (בלשון אשכנז: גלייך), bi hem ba'aim mifch hamadpeh shmadpeh miyata l'miyata. ואף שיש בהם טוב שהם דברי תורה, אך הרע שביהם יותר מהטוב. ועלידי חדשניים כאלו בא רעב לעוזם חסינשלום, עליבן הם מזיקים לפרשנה. וצריכים להתפלל להשם יתברך להגצל מהם.

אָזְקֵן נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר
לְגַלְפּוֹ אֶל פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוְלָל אֶל מִזְרָחָה שְׂדָךְ אֶל מִסְפְּרִי רְבָבָה תְּקֹזָעָל כְּפָלָל
חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הַזָּאת נִצְחָת שְׁעִיר וְאַנְצָחָת תִּיקְוֹן המידות

וְהַתְּקוֹן לְזֹה לְשִׁמְרָא אֶת עַצְמוֹ מִאֶד מְלֻשָׂזְן הַרְעָא, מְלָאוּמָרוֹ
וּמְלָקְבָּלוֹ, וְגַם לְחַזְקָא אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁמְחָה בְּכָל עַת. כִּי עַקְרָב
הַתְּגִבְּרוֹת בְּלִבְול הַמְּדֹמָה הַפְּנִיל שְׁמַשָּׁם כָּל הַתְּאֽוֹת, הִיא עַל-יִדְיָ
עַצְבוֹת רֹזֶת, וְהַכְּנָעָתוֹ עַל-יִדְיָ שִׁמְחָה (עיין שמחה. ליקו"מ נד).

טַקְרָר סְפָאָרִי מְעֻשָׂנָיוֹת חַיּוֹתִים:

אַחֲרִיכָּה הַלְּכוֹ כָּלָם לְבַקֵּשׁ הַשָּׁאָר, דְּהִינּוּ הַמְּלָךְ וּכְוי וְהַלְּכוֹ וּבָאוֹ
לְמִדְיָנִיה אַחַת, וּשְׁאָלוּ גַּמְיכָן: מַי הַמְּלָךְ שְׁלָכָם? הַשִּׁיבָוֹ, שַׁהַמְּלָךְ
שְׁלָהָם הוּא בָּן שָׁנָה, כִּי הֵם מִן הַבָּת שְׁבָחָרוּ לְהֵם שְׁמֵי שִׁישׁ לוֹ
שְׁפָעָמָזָנוֹת, וְאַינּוּ גְּזֹוֹן מִזְוֹן שְׁלָשָׁר בְּגִינִּיאָדָם הוּא רָאוּי לְהִזְמִין
מְלָךְ, וְקִבְּלוּ לְפִי שְׁעָה עַשְׁיר אֶחָד לְמִלְּךְ אַחֲרִיכָּה מִצְאָוֹ אָדָם שַׁהִיָּה
וּזְשִׁבָּב בָּיִם שֶׁל חַלְבָּה וְהַזְּטוּב בְּעִינֵיכֶם מִאֶד, כִּי זֹה הָאָדָם הוּא גְּזֹוֹן
כָּל יָמָיו מִחְלָבָה, וְאַינּוּ גְּזֹוֹן מִמְּזֹונָו שֶׁל שָׁאָר הַעוֹלָם, עַל בָּנוֹ קִבְּלוּ
אָתוֹ לְמִלְּךְ וְעַל בָּנוֹ גִּרְאָבָן שָׁנָה מִתְּחִמָּת שְׁגֹזֹן מִחְלָבָה בְּמַוְּבָן
שָׁנָה וְהַבִּינּוּ, שַׁזְּה הוּא הַתִּינּוֹק הַפְּנִיל, וְבַקְשׁוּ לְהַתְּרָאֹת פְּנִים עַמּוֹ
וְהַלְּכוֹ וּשְׁאָלוֹ, וְקִבְּלוּ רִשּׁוֹת וְגִבְגָּסָו אֲצָלוֹ, וְהַכִּירוּ זֹה אֶת זֹה, כִּי גַם
הָוָא (הִינּוּ הַתִּינּוֹק שְׁגַעַשָּׁה מִלְּךְ) הַכִּיר אָוֹתָם, אַפְ-עַל-פִּי שַׁהִיָּה תִּינּוֹק
קָטָן כְּשֶׁגְּעָלָם מִאָתָם, אַפְ-עַל-פִּיכָּן, מַאֲחָר שַׁהִיָּה חָכָם גָּמוֹר מְעַת
הַזְּלָדוֹ, כִּי נֹלֵד עִם חִכְמָה גָּמוֹרָה בְּגַ"ל, עַל בָּנוֹ הַכִּיר אָוֹתָם, וְהָם
הַכִּירוּ אָוֹתוֹ בּוֹדָאי, וּבּוֹדָאי הַיָּה שְׁם שִׁמְחָה נֹרָאָה מִאֶד, וְגַם בְּכוֹ
עָדִין עַל שְׁאַיְינָם יוֹדְעִים מִהַּמְּלָךְ וְהַמְּלָכָה, וּשְׁאָלוּ אָתוֹ: אִיךְ בָּאַת
לְכָאֹן? וְסִפְרָלָהָם, שְׁבָעָת שְׁחַטָּף אָתוֹ הַרְוָת סְעָרָה גְּשָׁאוֹ לְמַקּוֹם
שְׁגַשְׁשָׁאוֹ, וְהַיָּה שְׁם בָּאָתוֹ הַמְּקֹום, וְהַיָּה מִתְּחִיָּה עַצְמוֹ בְּמַה שְׁאָפְשָׁר
בְּמַה שְׁמַצָּא שְׁם, עַד שְׁבָא אֶל יִם שֶׁל חַלְבָּה, וְהַבִּין שַׁזְּה הַיּוֹם גְּעָשָׁה
בּוֹדָאי מִחְלָבָה שֶׁל אָמוֹ, כִּי בּוֹדָאי דְּחַק אָוֹתָה הַחַלְבָּה, וּמַזְה גְּעָשָׁה
זֹה הַיּוֹם וַיֵּשֶׁב שְׁם בָּאָתוֹ הַיּוֹם שֶׁל חַלְבָּה, וְהַיָּה גְּזֹוֹן מִן הַחַלְבָּה, עַד

שָׁבָאוּ בְּגַי הַמִּדְיָנִיהָ זֹו וְקִבְלוּ אֹתוֹ לְמַלְךָ.

סְפִּירָה שְׁלֹחָה שְׁלֹחָה כְּעַזְפָּנִים

(ל) מכבסין ומסתפרין בעיר"ה וייש נוהgin לטבול בעיר"ה משום בערב ראש השנה משום קרי (כל בו) וייש מקומות נוהgin ליד על הקברות ולהרבות שם בתהיניות (מהרי"ל) ונוגתנים שם צדקה לעניים (כל בו):

סימן תקfib (א) בעשרה ימי תשובה אומר המלך הקדוש המלך המשפט ואם טעה או שהוא מסופק אם הוא בהמלך הקדוש חוזר לראש ואם הוא בהמלך המשפט נזכר קודם שעקר רגליו חוזר לברכת השיבה ואומר שם ואילך על המדר ואם לא נזכר עד שעקר רגליו (עיין לעיל סוף סימן קי"ז) חוזר לראש (ועיין לעיל סימן קי"ח): (ב) אם אמר האל הקדוש ותוק כדין דיבור נזכר ואמר המלך הקדוש אינו צריך לחזור וכן הדין בהמלך המשפט: (ג) בשבת בנתים ערבית יאמר בברכת מעין שבת המלך הקדוש: הגה והוא הדין אם חל ר"ה בשבת וחותם בשל שבת בלבד וכן כשל יום כפור בשבת (מהרי"ל ומנהיגים): (ד) יש נוהגים להתפלל בראש השנה ויום הכיפורים בכריעה וצרכין הם לזקוף בסוף הברכות: (ה) אם לא אמר זכרנו ומ"כ מוד אין מהזירין אותו: הגה ואפילו לא עקר רגליו עדין רק שמיים אותה ברכה (תרומות הדשן) והוא הדין אם לא אמר וכתוב ובספר נמי דינא וכי (טור): (ו) אומר בתפלה ותתן לנו את יום הזיכרון הזה ואין מזכיר ראש חדש: (ז) אם חל בחול אומר יום תרואה מקרא קודש ואם חל בשבת אומר זכרון תרואה: (ח) אינו אומר מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון וכן אינו אומר והשיאנו ובתפלה מוסף אינו אומר ואין אנו יכולים לעלות ולראות לפניך אלא ואין אנו יכולים לעשות חובותינו לפניך (וחותמין בדבר אמרת וכו'י) (טור): (ט) אף על פי שככל ימות השנה מתפללים בלחש

צַק נָתֵן וְלَا יִעֲבֹר

ל'גפֿח צַק פּוֹזֶה רַצְיָת צַק"ל "אֲזֶר אֲזֶר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲזֶר פְּסֶפֶרֶץ רַבְבָּז אֲזֶה תְּזַקְזֵז לְפָלָז"
30 "צַק נָתֵן וְלَا יִעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נְצָחָת וְנִצְחָה" שע"י ישיבת תיקון המידות

בראש השנה ויום הכפורים נהוגין לומר בקול רם ולהטעות לא חישיגן כיון שמצוים בידם מחזוריים: הגה ונוהгин שכל אחד אומר לחבירו לשנה טובה כתוב (טור):

סימן תקפג (א) יהא אדם רגיל לאכול בר"ה רוביא דהינו תלתון כרתי סילקא תמרי קרא וכשיأكل רוביא יאמר יהיו רצון שירבו זכויותינו. כרתי יכרתו שנגאינו סילקא ימתלקו אויבינו תמרי יתמו שנגאינו קרא יקרע גור דיןנו ויקראו לפניך זכויותינו: הגה ויש נהוגין לאכול תפוח מתוק בדבש (טור) ואומרים שתחדר עליינו שנה מתקה (אבודרם) ובן נהוגין ויש אוכלים רימונים ואומרים נרבה זכיות ברמן ונוהгин לאכול בשר שמן וכל מיני מתיקה (מרדי דיומא): **(ב)** אוכלים ראש לבש לומר נהיה לראש ולא לזנב זכר לאלו של יצחק: הגה יש מדקדקים שלא לאכול אגוזים שאגו בגימטריא חטא ועוד שהם מרבים כיהה ונעה וمبرטלים התפללה (מהרי"ל) והולכין אל הנהר לומר פסוק ותשליך במצולות ים כל חטאתינו וגוי (מנהגים) וגם נהוגים שלא לישן ביום ראש השנה (ירושלמי) ומנהג נכוון הוא:

סימן תקף (א) אין אומרים הללו בראש השנה ויום הכפורים: הגה ונוהгин לומר אבינו מלכנו על המדר ואם הוא שבת אין אומרים אותו (ר"ז פ"ב דר"ה וריב"ש סימן תקי"ב) ומארכיכים בפיוטים ותפלות עד חצות (מהרי"ל): **(ב)** מוציאין ב' ס"ת באחד קורין ה' מוה' פקד את שרה עד וייה אחר הדברים האלה ואם הוא שבת קורין בו ז' ומפטיר קורא בשני בפרשת פנהם ובחודש השבעיע ומפטיר וייה איש אחד מן הרמות עד וירם קרן משיחו: הגה יש מקומות שנוהגים לקרוות התוקע ממנהן החמשה העולמים לספר תורה (כל בו): **(ג)** בני אדם החשובים בבית האסורים אין מביאין אצל ס"ת אפילו בר"ה ויום הכפורים. ועיין לעיל סוף סימן קל"ה): **(ד)** מלין בין קריית

הتورה לתקיעת שופר:

שְׁפָרֶר כְּקָרְבָּן תְּפִלְלוֹת הַעֲזָבָן:

תְּפִלָּה לְהָ זָמָג: {מיומל ע"פ תוכה נ'} חושב מחשבות לבן ידה מפה נדה, רחם עלי למן שמה ויהה בעזרי מעתה שאזכה לkadsh וلتהר את מחשבת, שלא אחשב עוד מעתה שום מחשבה חיצונה וזרה כלל, מכל שבען שלא אהරה חם ושלום שום הרהור רע כלל כי אתה גלית לנו בתורתה הקדושה שהמחשבה ביד האדם להטotta ברצונו, ואי אפשר שייהו שני מחשבות בלבד בשום אף כלל זהה במאן חותר לעצר מחשבת לטאפה ולאחזה שלא טטה מן הדרך היישר לחוזין חם ושלום, ועודין לא עלתה בידי ולא די שלא זכית לזה לkadsh את מחשבת בראשי אף גם פגמתי במחשבת הרבה מאד מהפך אל הפך כי חשבתי מחשבות רעות והרהורים רעים הרבה מאד בכלבלתי ועכרת את דעתך מאד אשר על ידי זה בא כל הקלקולים והמכשולות שלי, וכל החטאיהם והעונות והפשעים שלי, שחטאתי ושבועיתי ושפשבעתה לפניה מעודי עד היום הזה אשר בכם לא נכשלתי כי אם על ידי פגם המחשבה שלא נזהרתי לטאפה ולשמרה בראשי, אשר רק על ידי זה באתי ומה שבאת ונכשלתי במא שגבשלהי, בשוגג ובמיד באגס וברצון:

שמד: על בן באתי לפניה מלא רחמים, שתעזרני בעזרתך ויושעתך הגדולה שאזכה מעתה לשמר את מחשבת היטיב בכל מיני שמירות מעלות, ואזהר מעתה לבלי להגיח את מחשבתך כלל לצאת חוץ לשטה חם ושלום אפלו בחוט השערת, ואפלו בקדשה אזכה לשמרה מבלבולים ובכל עת ונין שאראה

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְגָלוּ אֲשֶׁר פִּזְחָרֶת זָצַעַל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדְבָר מִסְפָּרִי רַבָּע עֲזַח תְּקֹזָע לְפָלָע" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂכִּית תִּיקְוֹן המידות → 30

אייזה בלבול הדעת אברח ואמלט משם מהרה, מכל שבעו שלא יצא מחשباتי חוויל לבול הקדרה חם ושלום אפלו רגע כליה ואפלו אם חם ושלום לפעים על ידי אייזה הסח הדעת תפרא ותצא בהתאם מחשباتי לחוויל מחרמת גדול ההרגל מברה, תהיה בעורי תמיד ותזביבני תכף ומיד בלי שהיה וחמי חמה כלל, שאותם את מחשباتי מיד להשיכה לדרכ הישר מהווים לפנים ולהתוודה מיד מרע לטוב מהל קדרה: ולהתוודה מיד מרע לטוב מהל קדרה:

שמה: רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם זכר ורחם והושיעה מהרה, כי זה בפה גבוס נבספתி לבל זה ועדין לא עלתה بيدي, אבל באמת אני יודע ומאמין שעדיון הבחרה بيدي, שעדיון אני יכול לתרפם מחשباتי ולהתוודה בכל פעם לדרכ הישר, אף על פי שכבר הרגلتني ב[hash] בתמי כמו שהרגلتני, עד שההרגל נעשה כמו טבע עצמו, עד שנדר מה לי שאי אפשר להמלט מהם חם ושלום, אבל האמת אין לנו, כי הבחרה חפשית לעולם ועדין עדיון אני יכול לתרפם את מחשباتי בכל עת, ולהזהר לשמרה הייטב מ[hash]ות חוויל ולהתוודה אל הקדרה תמיד:

שמו: על בן באתי לשטח בפי אליה, שתחזק ותאמץ אותה, ותזיבני ברחמיםך לקדש ולטהר את מחשباتי מעתה באמת עזרני בעל היישועות בזכות ובכח הצדיקים הגדולים האמattiים אשר קדרה מחשבתם נודעת לך בלבד, כי אתה לבד יודע המקום שעלו לשם ב[hash]תם הקדושה והגראאה מאד, בכח עליית מחשבות קדשות באלו באתי לפניה, כי כחם וזכותם כדי להגן גם עלי, להוציא מחשباتי וداعתי מכל המקום שגפלו ונטרפזו ונפוצו לשם, ולהעלותתי מכל מני רגילות רעים שהרגلتني בהם, ולטהרני מכל מיגי[T] ממות וזהמות שגאהזו כי חם ושלום על ידי פגם

המִחְשָׁבָות רַעֲוָת וּמִבְּלַבְלָוָת שְׁחַשְׁבָּתִי בְּהַمִּרְבָּה, וְלִקְדְּשָׁנִי
וְלִטְהָרָנִי בְּכָל מִגִּי קְדָשָׁו שְׁכָלָם תְּלוּוִים בְּקָדְשָׁת הַמִּחְשָׁבָה כִּי
קְדָשָׁת הַמִּחְשָׁבָה שֶׁל הַצְדִיקִים עוֹלָה עַל הַכֶּל, וַיֵּשׁ לָהּ כַּח לִירְדָּ
לִתְזֹדָכָל הַמִּקְומָת שִׁירְדָתִי בְּהַמִּרְבָּה עַל יְדֵי פִזְוָר דִעָתִי וּמִחְשָׁבָתִי
חִזֵּץ לְגַבּוֹל הַקְדָשָׁה, וּלְהַעֲלוֹת אָזְתִי מִרְעָעָ לְטוֹב, וְלִלְמַדָּנִי בְּכָל עַת
אַיִד לְמִלְטָט מִחְשָׁבָתִי מִעְתָה מִלְצָאת חִזֵּץ חַם וּשְׁלוּם, וְלִטְהָרָה
וְלִקְדָשָׁה בְּכָל מִגִּי קְדָשָׁו וְעַל זה לְבָד תִּמְכָתִי יִתְדוֹתִי עַדְיוֹן
לְהַתְפִילָל לְפִנֵּיךְ וּלְצַפּוֹת לִישְׁוֹעָה, שְׁאֹזֶבֶת מִעְתָה לְהַתְחִיל לְחִזְקָ
עַצְמֵי לְקַדְשָׁ אֶת מִחְשָׁבָתִי, וְאַתָּה תִּסְיעָנִי מִן הַשְׁמִים לְהַתְחִיל
וְלִגְמָר, עד שְׁאֹזֶבֶת לְקַדְשָׁת הַמִּחְשָׁבָה בְּאֶמֶת בְּרַצּוֹנָה הַטוֹב
וְתְחִיה מִחְשָׁבָתִי דִבּוֹקָה בָּה וּבְתוֹרָתָה תְקֻדּוֹשָׁה וּבְצָדִיקִיד
הָאֶמְתִיִים מִעְתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלה:

תְּפִלָּה לְכָל צָמָז: {מיומל ע"פ תולח ס"ח} "אָסְפָרָה אֶל חָק, ה' אָמָר
אֵלִי בְּגִי אַתָּה, אֲנִי הַיּוֹם יַלְדָתִיךְ" רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חִי
לְעַד וְקָיִם לְגַצָּח, אַתָּה הוּא קָדָם שְׁבָרָאת הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא לְאַחֲר
שְׁבָרָאת הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה לְמַעַלָּה מֵהַזָּמָן, וּכְלֹ הַזָּמָן כָּלֹז מַה שְׁהִיָּה
וּמַה שְׁיִהְיָה אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלָךְ אֶפְלוֹ כְּהַרְף עֵין רַחֲם עַלְיִ בְּרַחְמִיד
הַרְבִּים, וַתֵּן לִי דִעָת וְשָׁכָל אֶמְתִי וּשְׁלָם, בְּאֶפְנוֹ שְׁאֹזֶבֶת לְצִאת
מִתְחַת הַזָּמָן, שְׁאֹזֶבֶת לִידְעָה וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג שָׁכָל הַזָּמָן אֵינוֹ כָּלָום,
כִּי הַכָּל הַכָּל", וַיַּמְינֵנוּ בְּצַל עֹזֶר, וּבְאֶמֶת אֵין שָׁוָם זָמָן כָּלָל, לְמַיִ
שִׁישׁ לוֹ שָׁכָל וְדִעָת אֶמְתִי, רַק כָּל הַזָּמָן הוּא מִהְעָדר הַדִּעָת, אֲשֶׁר
בְּגַפְלָאֹתִיךְ הַגּוֹרָאֹת אַתָּה מַעֲלִים הַדִּעָת מִבְּגִי אָדָם כִּי שִׁיתְקִים
הַזָּמָן, וְהַכָּל בְּשִׁבְיל הַבְּחִירָה, אָבָל בְּאֶמֶת בְּדִעָת הָאֶמְתִי אֵין שָׁוָם
זָמָן כָּל זָבָנוּ לְקַשֵּׁר עַצְמָנוּ וְלְהַכָּל בְּאֶמֶת בְּהַצְדִיקִים הָאֶמְתִיִים,
שְׁזָכוּ לְזָה בְּשִׁלְמוֹת לְהַכָּל בְּדִעָתְם הַשְׁלָם בְּבְחִינָת לְמַעַלָּה

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
לְגַלְגָּל מִזְמָרֶת זָצְרָר
מִזְמָרֶת שְׂדֵךְ מִזְמָרֶת רְבָבָר
מִזְמָרֶת תִּיקְוָנָה לְפָלָר
מִזְמָרֶת חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

מֵהַזְּמָן, וַיֵּצְאוּ מֵהַזְּמָן לְגַמְרֵי, וְגַצְלוּ בְשִׁלְמוֹת מִכֶּל הַמְעָשָׂה הַרְעָה
הַגְּעָשָׂה תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ וְהַזְּמָן זָכָנוּ לִילָך בַּעֲקָבוֹתֵיהֶם וְלִדְרָךְ
בְּגַתְיוֹתֵיהֶם וְלִקְיָם עַצְוֹתֵיהֶם, לְבָל נִסְתְּכֵל כָּל עַל כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁהֵם תְּחַת הַזְּמָן שֶׁבְּהָם כָּלּוֹלִים כָּל הַתְּאֻות וּמְדוֹת רַעֲוָת, וְאֶל
יִבְהָלוּנוּ פְגָעֵי הַזְּמָן כָּל, רַק גִּזְבָּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה
לְהַזְּבִיר עַצְמָנוּ בְבֶטֶול הַזְּמָן, שֶׁבְּאַמְתָה הַזְּמָן בֶּטֶל וּמְבֶטֶל, וְלִקְשָׁר
עַצְמָנוּ בְּכָל עַת בְּבִחִינָת לְמַעַלָה מֵהַזְּמָן, שֶׁשָּׁם גַּתְבְּטִילִים כָּל
הַתְּאֻות וּמְדוֹת וּכָל הַבְּלִבּוֹלִים הַבָּאִים כָּלִם מִפְגָעֵי הַזְּמָן: